

РЕШЕНИЕ

№ 5448

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13532** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 06. 11. 2025 г. по НАХД № 4652 / 2025 г., Софийски районен съд, НО, 112 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К, № 5215816, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на И. И. В., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на В., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмено становище на процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има

право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. Установено е, че на 17. 08. 2021 г., в 13.46 часа, в [населено място], по [улица], до № 36, с посока на движение от [улица]към [улица], касаторът В. управлява лек автомобил „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 77 км./ч, при ограничение за населено място 50 км./ч., установено и заснето с техническо средство „АТСС TFR1-M 653“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без преди това да е изяснена фактическата обстановка – както е посочил и районният съд, предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП съкратено производство изключва приложението на чл.57 ЗАНН досежно общите изисквания към съдържанието на наказателното постановление.

Видно е, че по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния фиш, което е видно от приложения снимков материал.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Вярно е, че електронният фиш не съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, включително обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е специална. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на

контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице.

Съдът намира за неоснователни доводите на касатора, че не било установено мястото на извършеното нарушение, тъй като на снимковия материал били посочени само координати. Напротив, видно от приложените снимки, в тях освен координати има изрично посочена локация на записа. Освен това мястото на нарушението е допълнително посочена в описанието на тази снимка, както и в протокола за използване на техническото средство.

Твърденията в касационната жалба, за изтекла погасителна давност, са неоснователни. Изложените доводи за приложението на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и изключване на наказателното преследване по давност в тригодишен срок не могат да бъдат споделени, тъй като посочената хипотеза се прилага ако не е възбудено наказателно преследване в тригодишен срок от извършването на нарушението. В конкретния случай е издаден електронен фиш, поради което не може да се приеме, че не е налице възбудено наказателно преследване, доколкото влезият в сила електронен фиш се приравнява на влязло в сила наказателно постановление, с което фактически е ангажирана административно-наказателната отговорност на дееца.

Не може да намери приложение и абсолютната давност, тъй като на основание чл. 81, ал. 3 от НК, вр. 80, ал. 1, т. 5 от НК, конкретното административнонаказателно преследване се погасява с изтичането на срок от четири години и половина от извършване на нарушението, независимо от спирането или прекъсването на давността.

В конкретния случай нарушението е извършено на 17. 08. 2021 г., поради което абсолютната давност изтича на 17. 02. 2026 г.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди такова в размер близо до минимума, а именно – 70 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 06. 11. 2025 г. по НАХД № 4652 / 2025 г. на Софийски районен съд, НО - 112 състав.

ОСЪЖДА И. И. В., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 (седемдесет) евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

